

въ касата си, дето го заключва. Никой не може да открадне златото на господаря.

Кой е този господарь? — Природата. Тя е вложила своя капиталъ въ тѣлото на човѣка, но никой не може да я излъже, да открадне нейното злато. Какви сж отношенията на човѣка къмъ нея, тя не се интересува. На негово разположение тя оставя торбата съ фалшивитѣ пари. Дали той ще задигне цѣлата торба, или частъ отъ нея, и за това не иска да знае. Важно е, че никой не може да открадне чистото ѝ злато. Човѣкъ може много пѣти да краде фалшивитѣ ѝ пари, да бѣга отъ нея и да се връща, да изповѣда погрѣшката си, но тя все мълчи, не го сѣди, не го морализира. Тя казва: Щомъ искашъ да останешъ при мене, свободенъ си. Тя всичко оставя на разположение на човѣка, но торбата си съ злато на никого не дава — държи я подъ ключъ. Торбата съ златото на природата не е нищо друго, освенъ скрититѣ таланти и способности. Ако се домогне преждевременно до единъ отъ тия таланти, човѣкъ престава да работи. Ще го видите добре облѣченъ, съ бомбе на главата и бастонъ въ рѣка, ходи натукъ-натамъ, нищо не работи и минава за благородникъ.

И тъй, когато изучавате човѣшкия характеръ, спирайте вниманието си върху линиитѣ на главата, на лицето и на рѣката. Колкото по-правилни сж тия линии, и организъмътъ по-добре устроенъ, толкова по-устойчивъ е човѣкъ въ морално отношение. Отъ това зависи, до-